

POSTANOWIENIE

Dnia 14 czerwca 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Eugeniusz Wildowicz

na posiedzeniu w trybie art. 535 § 3 k.p.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej w dniu 14 czerwca 2023 r.

sprawy **W. G.**

skazanego z art. 217 § 1 k.k.,

z powodu kasacji wniesionej przez obrońcę

od wyroku Sądu Okręgowego w Krakowie

z dnia 14 grudnia 2022 r., sygn. akt IV Ka 1439/22,

utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego dla Krakowa - Krowodrzy w Krakowie

z dnia 5 maja 2022 r., sygn. akt II K 1411/20/K,

p o s t a n o w i ł

- 1. oddalić kasację jako oczywiście bezzasadną,**
- 2. zasądzić od skazanego na rzecz oskarżycielki prywatnej A.J. kwotę 300 zł tytułem zwrotu poniesionych kosztów zastępstwa procesowego,**
- 3. obciążyć skazanego kosztami postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy dla Krakowa – Krowodrzy w Krakowie, wyrokiem z dnia 5 maja 2022 r., sygn. akt II K 1411/20/K, uznał oskarżonego W.G. za winnego tego, że w dniu 22 października 2019 r. przy ul. [...] w K., nieopodal [...], naruszył nietykalność cielesną pokrzywdzonej A.J. poprzez zrzucenie jej okularów, to jest popełnienia czynu stanowiącego przestępstwo z art. 217 § 1 k.k. i za to, przyjmując,

że naruszenie nietykalności wywołało wyzywające zachowanie pokrzywdzonej, na mocy art. 217 § 2 k.k. odstąpił od wymierzenia oskarżonemu kary.

Sąd Okręgowy w Krakowie po rozpoznaniu apelacji wniesionych przez oskarżonego i jego obrońcę, wyrokiem z dnia 14 grudnia 2022 r., sygn. akt IV Ka 1439/22, utrzymał zaskarżony wyrok w mocy.

Obrońca skazanego wniósł kasację od wyroku Sądu Okręgowego. Zaskarżył go w całości i zarzucił wystąpienie bezwzględnej przyczyny odwoławczej określonej w art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. w związku z nienależytą obsadą Sądu II instancji, albowiem w jego składzie brała udział osoba powołana na urząd sędziego na wniosek Krajowej Rady Sądownictwa ukształtowanej w trybie określonym przepisami ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2018 r., poz. 3).

Podnosząc powyższe, obrońca wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja nie zasługuje na uwzględnienie.

Dla wykazania zaistnienia w konkretnej sprawie stanu określanego mianem „nienależytej obsady sądu” – a więc wystąpienia zarzuconej przez skarżącego bezwzględnej przyczyny odwoławczej określonej w art. 439 § 1 pkt. 2 k.p.k. - nie wystarczy wskazać na instytucjonalną nieprawidłowość powoływania sędziów na podstawie procedury konkursowej z udziałem Krajowej Rady Sądownictwa w składzie ustanowionym ustawą z 2017 r., lecz konieczne jest wykazanie *in concreto*, że dany sędzia nie gwarantował chociażby minimalnego standardu bezstronności i niezawisłości (por. m.in. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 14 marca 2023 r., I KK 9/23).

Z treści uchwały połączonych Izb Sądu Najwyższego z dnia 23 stycznia 2020 r., sygn. akt BSA I-4110-1/20, wynika wprost, że, odmiennie niż w odniesieniu do osoby sędziego Sądu Najwyższego, możliwość skutecznego zakwestionowania należytej obsady sądu w przypadku sądu powszechnego uwarunkowana jest wykazaniem przez skarżącego, że w konkretnej sprawie wadliwość procesu powołania sędziego prowadziła do pozbawienia go przymiotu niezawisłości i bezstronności, zaś sądu orzekającego - do utraty przymiotu niezależności. Brak

bowiem podstaw do przyjęcia *a priori*, że każdy sędzia sądu powszechnego, który uzyskał nominację w następstwie brania udziału w konkursie przed Krajową Radą Sądownictwa po 17 stycznia 2018 r., nie spełnia minimalnego standardu bezstronności i każdorazowo sąd z jego udziałem jest nienależycie obsadzony w rozumieniu art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. (por. uchwała składu 7 sędziów Sądu Najwyższego z dnia 2 czerwca 2022 r., sygn. akt I KZP 2/22). Dla udowodnienia zaistnienia nienależytej obsady sądu nie wystarczy więc wskazać na instytucjonalną nieprawidłowość powoływania sędziów na podstawie procedury konkursowej z udziałem Krajowej Rady Sądownictwa w składzie ustanowionym ustawą z 2017 r. Konieczne jest natomiast ustalenie *in concreto*, że sędzia nie gwarantuje chociażby minimalnego standardu bezstronności i niezawisłości. To zaś należy uzasadnić odwołując się do testu, którego elementy zostały opisane w uchwałach Sądu Najwyższego z dnia 23 stycznia 2020 r., sygn. akt BSA I-4110-1/20 oraz z dnia 2 czerwca 2022 r., sygn. akt I KZP 2/22 (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 31 sierpnia 2022 r., II KK 85/22). Niedostatek argumentacji wspierającej tezę o nienależytej obsadzie Sądu odwoławczego w niniejszej sprawie, w związku z niepostawieniem jakichkolwiek zarzutów względem sędziego X.Y., zasiadającego w składzie tego Sądu, uniemożliwia uwzględnienie postawionego w kasacji zarzutu, czyniąc go bezzasadnym w stopniu oczywistym.

Mając powyższe na uwadze, kasację niniejszą należało oddalić na posiedzeniu w trybie art. 535 § 3 k.p.k., o kosztach postępowania orzekając zgodnie z art. 637a k.p.k. w zw. z art. 636 § 1 k.p.k.

[as]

[A.K-G]

